

Jytte Joensen

Ein lítil føðingardagsheilsan frá vinkonu við tøkk fyri manga góða arbeiðsløtu og nógvar kreativar tímar, har vit hugagóðar hava fingist við ymisk verkevni, innan sjónleik.

Eg kenni fleiri eldsálir. Tú er ein av teimum brennandi. Umframt at vera eldsál, so er tú eisini yrkiskvinna, sum er hyggjin og skilagóð og heilt niðri á jørðini. Tú er tilvitað um, at tá ið trupulleikar skulu loysast, so er gott at greina og vandaliga fara til verka. – Henda dupultheitin hjá tær ger, at tú er góð at vera saman við. Tú tekur fult lut í tí, sum tú fæst við. Tín nærvera, tín umsorgan og títt álit á onnur eru týðandi eginleikar.

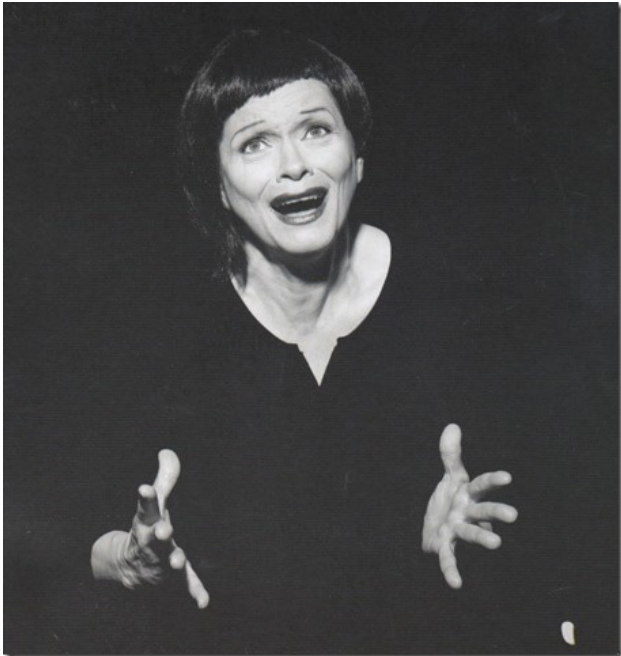
Kreativa lívsleiðin hjá tær byrjaði tíðliga. Tú hevur frá ungum árum havt hegni at tekna, mála, yrkja, skriva og spæla sjónleik. Hesi evni

hevur tú brúkt til tað, sum tú hevur avrikað millum ár og dag.

Hetta at vera og virka í pall ljósinum sigur eitt sindur um tín áhuga fyri sjónleiki. Ljós verður sett á hugsan og tað, sum kemur til sjóndar.

Eitt lívsstarv sum ljósmóðir er eisini tengt at ljósi. Kanska ikki tilvildarligt, at tú hevur valt hetta yrki:

Arbeiðsplássið, har tú hevur starvast, hevur fyri størsta partin verið føðideildin á landssjúkrahúsinum. Eg havi skilt, at mest hava tað verið gevandi ljósar løtur, har tú, aðrar ljósmøður og læknar í samstarvi hava tikið ímóti nýføðingum/førøyingum. Onkrar løtur í slíkum arbeiði eru eisini tungar, tá ið alt ikki gongur, sum vónir vóru til. Tá krevst skil og tol og menniskj-ansligir eginleikar.

Familjan við faðir, manni, døtrum, versynum og ommubørnum eru týðandi í tínum lívi. Tú er familjukær og vinsæl.

Við tínum sjónleikargávum hevur tú tulkað og spælt karakterir, har kenslulig og vitborin evni eru lýst.

Eg havi lagt til merkis, at

tær dámar avbjóðingar. Tú ert brá av lindi og altíð á ferð at royna nýggjar leiðir, og stundum er fjúsið stutt, men eisini ert tú tolin og trúgv í samskiftinum, tá ið umræður verkætlanir, sum tú trýrt upp á.

Tú hevur verið forkvinna í Havnar Sjónleikarfelag frá 2003 til 2007. Tú hevur staðið fyri mongum verkætlanum við t.d. fyriskipan, leikstjórn, verið leikari, og eisini hevur tú týtt leikir.

Hugtakandi eru tær fráliku týðingar hjá tær av sangunum í leikinum um »Edith Piaf« úr fronskum máli til føroyskt. Umframt týðing av sangtekstum átók tú tær eisini í 2006 leiklutin at tulka og syngja í stóru uppsetingina hjá Havnar Sjónleikarfelag av leikinum um kendu fronsku songkvinnuni.

Umframt mangt annað,

so hevði eg gleði av at samstarva við teg um leikin »Óli P. – Ár tveytúsund á veg«, har tú leikstýrði stóru uppseting felagsins at halda túsund ára skiftið. Minnst meg rætt, so vóru eini 80 fólk við í hesi uppseting.

Tað seinasta, sum vit hava samstarvað um, er eitt leikrit- og filmshandrit við heitinum »Benjamin«, sum vónandi fer at síggja dagsins ljós innan alt ov langa tíð.

Við gleði og takksemi fari eg at ynskja tær hjartaliga til lukku við føðingardegnum 8. juni 2015. Somuleiðis sendi eg tær bestu ynski um ljósa og góða framtíð.

Vinaliga

Gulla

Jens Christian 60 ár

Í dag, mánadagin 8. juni, eru tað seksti ár síðani, at Jens Christian Guttesen varð borin í heim. Jens Christian er havnarmaður, og mest sum alla sína tíð hevur hann búð í heimstaðnum og úti í vesturbýnum.

Vøggan stóð í Torfinsgøtu. Foreldrini vóru Pavla og Jens Guttesen, sum bæði vóru havnarfólk. Áðrenn tey finga einkarsonin, áttu tey Jónu, Katrína og Gunrið. Katrin býr á Eiði, og hinar báðar búgva í Havn.

Eftir skúlaárinu arbeiddi Jens Christian eitt skifti í teppihandlinum, sum Árni Jensen, sáli, í sjeyti árunum hevði í Kongagøtu.

Tað er nógvur tónleikur í Guttesen slagnum, og evnini og hugurin bóru við sær, at tað var so upplagt, at Jens Christian nam sær útbúgving í tónleiki, og at tónleikurin alla hansara tíð hevur fyllt nógv – bæði í arbeiði og frítíð. Cello og kórleiðsla eru tað, sum 60 ára føðingardagsbarnið hevur fingist mest við.

Síðst í sjeyti árunum og fyrst í áttati árunum var Jens Christian í Keypmannahavn, har hann lærði at spæla og luttók í symfoniorkestri. Miðskeiðis í áttati árunum var hann í Tróndheimi, og

har leyk hann fakliga og námsfrøðiliga útbúgving í tónleiki.

Í tredivu ár hevur Jens Christian undirvíst í musikkskúlanum. Tey fyrstu árinu ferðaðist hann nógv kring landið, men tey seinnu árinu hevur tað mest verið í høvuðsstaðnum, at hann hevur starvast. Jens Christian er nærlagdur lærari. Fleiri av hansara næmingum hava nomið sær víðari útbúgving, og í Førøya Symfoniorkestri, har hann hevur verið drúgvur og trúgvur, spælir Jens Christian nú saman við fleiri, sum tóku fyrstu fetini á musikkleiðini undir hansara vegleiðing.

Í frítíðini eru tað serliga sangkórið í Ebenezer og dupluktkvartettin, sum hava verið á dagsskrá. Jens Christian tók á seg at stjórna kórinum, tá ið pápi hansara legði frá sær, og nú hevur hann stjórnað kórinum í tredivu ár. Í dupluktkvartettini hevur hann sungið saman við vinmonnunum síðani miðskeiðis í áttati árunum. Framvegis møta teir upp og syngja í sambandi við serlig høvi, um tað so er gleði ella sorg.

Jens Christian hevur góðar gávur at fáast við

ymisk sløg av handverki, og honum dámar væl at spæla golf.

Jens Christian er giftur Maluni, fødd Gaard og ættað úr Havnini. Tey búgva í hugnaligum heimi í Brøttulíð. Børnini hjá teimum eru Annika, Pavla og Jens. Fyrra konan var Kristina fødd

Joensen og ættað úr Klaksvík. Hon doyði av herviligari sjúku í 1990.

Hjartaliga til lukku á runda degnum góði Jens Christian og takk fyri gott vinalag í mong ár.

Jóannes

